

میدنگ سوار پچھو (پستو)

د چيندخي په شا سور لږم

(مع دمصيت فضيلت، ۳۲ روحاني علاجونه)

شېخ ظريقت، امير اهل سنت، باني دعوت اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو بلال

محمد الياس عطار قادري رضى

دامت برکاتهم العالیة

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

کتاب لوستلو دُعا

ديني کتاب يا اسلامي سبق لوستلو نه مخکنب دا لاندي دُعا اولولي

اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ خه چه لولي هغه به موياد پاتي کيري:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَاَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

ترجمه: اے اللہ عَزَّوَجَلَّ په مونره علم او د حکمت دروازي برسیره [يعني بيرته]

طلب غم
مدینه تیغ
ومغفرت

کري او په مونره خپل رحمت رانازل کري! اے عظمت او بزگي والا!

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفکر بيروت)

(اول او آخر کنب يو يو ځل دُرود شريف اولولي)

د چيندخي په شاسور لړم

د رسالې نوم:

ربيع الاول ۱۴۳۷هـ، دسمبر 2015ء

اول ځل:

3000

تعداد:

ناشر: مکتبه المدینه، عالمي مدني مرکز فيضانِ مدینه، بابُ المدینه کراچي.

مدني عرض: بل چا ته د دې رسالې د چاپ کولو اجازت نشته

کتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کنب خه بنکاره خامي وي يا پانرې کمي وي يا په
بائنډنگ کنب مخکن وروسته لکيدلي وي نو مکتبه المدینه ته رجوع اوکړئ.

د چيندخي په شا سور لرم

دا رساله ”مينډک سوار پڅيو“ شيخ طريقت امير آهلسنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه، مولانا، ابو بلال محمد الياس عطار قادري، رضوي **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** په اردو ژبه کښ ليکلي ده.

مجلس تراجم (دعوتِ اسلامي) د دې رسالې په آسانه پښتو ژبه کښ د وس مناسب ترجمه کولو کوشش کړې دې. که چرې په دې ترجمه کښ څه غلطې يا کمې، زياتې او مومع نو ستاسو په خدمت کښ عرض دې چه مجلس تراجم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

پيشکش: مجلسِ تراجمِ دعوتِ اسلامي

برائے رابطہ:

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگراں
پرائی سبزی منڈی، باب المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: ✉ translation@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د چيندخي په شا سور لرم

(شيطان كه هر خومره ناراستي درولي خو تاسو دا رساله پوره اولولي
 اِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ په آفتونو باندې به مو د صبر كولو ذهن جوړ شي)

د درود شريف فضيلت

د سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ، رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خور. فرمان دې:
 په ما باندې دُرود شريف لوستل په پُل صراط باندې نُور دې، خوك
 چه د جُمعي په ورځ په ما باندې اتيا ځله دُرود شريف اولولي د هغه
 د اتيا كالو گناهونه به معاف شي. (الفردوس پمأثور الخطاب ج ٢ ص ٤٠٨ حديث ٣٨١٤)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

حضرت سَيِّدُنَا يُوسُفُ بْنُ حَسَنٍ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: يو ځل زه د حضرت
 سَيِّدُنَا ذَالْتُونِ مِصْرِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ سره د يو تالاب غاړې ته موجود ووم،
 ناڅاپه مو يو ډير غټ لرم اوليدو، په دې كښن يوه غټه غونډې
 چيندخه د تالاب نه را اووتله، لرم په هغې د پاسه كښيناستو! بيا
 چيندخه په لامبو لامبو د تالاب بلې غاړې ته روانه شوه، دا منظر مو
 چه اوليدو نو مونږه په تيزي سره د تالاب هغه بلې غاړې ته ورغلو،

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما يو ځل درود شريف اولوستو اللهُ عَزَّوَجَلَّ به په هغه لس رحمتونه نازل فرمائي. (مُسْلِم)

چيندخي لرم کوز کړو او لرم په تيزي سره يو طرف ته روان شو، مونږه هم په هغه پسې وروستو وروستو ور روان شو، لږ لري چه لارو نو مونږه يو يروونکي منظر اوليدلو، هغه دا چه يو ځلمي د نشي په حالت کښ بيهوشه پروت وو، ناڅاپه يو خوفناک مار د څه ځاي نه را اووتو او د هغه ځلمي سيني ته ور اوختو او چه څنگه ئې د هغه چيچلو ته ځان تيارولو نو لرم پرې يو دم حمله اوکړه او مار ئې اوچيچلو، د لرم زهر دومره خطرناک وو چه خوفناک مار د ډير تکليف نه د هغه ځلمي د بدن نه يو طرف ته لري شو او په تاويدو تاويدو مړ شو. لرم بيا د هغه تالاب غاړې له راغي او د هم هغه چيندخي په شا کښيناستو او بلې غاړې ته روان شو او هغه ځلمي لا تر اوسه پورې په نشه کښ بيهوشه پروت وو، حضرت سَيِّدُنَا ذَالْتُون مِصْرِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هغه او خوزوو را اوخوزوو نو هغه سترگې اوغږولې، هغوئي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ورته اوفرمايل: اے ځلميه! اوکوره خدائے رَحْمَن عَزَّوَجَلَّ ته څنگه بچ کړې او ”د چيندخي په شا سور لرم“ او د خوفناک مار قصه ئې ورته اوکړه او مړ شوې پروت مار ئې ورته اوبندو.

ځلمي د غفلت نه رابيدار شو، توبه ئې اوکړه او د خپل خوږ پروردگار عَزَّوَجَلَّ په دربار کښ ئې عرض اوکړو، ”اے خدائے رَحْمَن عَزَّوَجَلَّ چه د خپلو نافرمانو بندگانو سره ستا د فضل و احسان کولو دا شان دې

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كوم كس چه په ما درود پاك لوستل هير كړل هغه د جنت لاره هيره كړه. (طبراني)

نو په خپلو فرمانبردارو بندگانو به ستا د رحمتونو وروولو څه شان وي!“ راوي فرمائي چه د هغې نه پس هغه ځلمې يو طرف ته روان شو، نو ما ترې تپوس او كړو چه ”د چرته تلو اراده ده“؟ هغه او وئيل: چه **ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ** زه به نور (د دُنيا د تماشونه لرې) په ځنگلو كښ د خپل رحمتونو والا رب **عَزَّوَجَلَّ** عبادتونه كووم. (عَبُّونَ الْحِكَايَات ص ۱۰۲ مُلَخَّصًا)

د الله په هر كار كښ حكمت وي

خوږو خوږو اسلامي ورونرو! تاسو اوليده! چه ”د چیندخي په شاسور لړم“ په نشه كښ پروت شرابي ځلمې د **الله ربُّ الْعَزَّتْ عَزَّوَجَلَّ** په رحمت ځنگه د خوفناك مار د مُصیبت نه بچ كړو! يقيناً د **الله عَزَّوَجَلَّ** په حكمتونو مونږه نه پوهيږو. د هغه په هر هر كار كښ حكمت وي، څوك په مُصیبت كښ اخته كول ئې هم حكمت دې او څوك بې غوښتو د مُصیبت نه بچ كول ئې هم حكمت دې. ځيني وختونه بنده په مُصیبت كښ نښتې وي نو هغه د **الله عَزَّوَجَلَّ** په بارگاه كښ سر ښكته كړي او په عبادتونو كښ مشغول شي او كله داسې هم او شي چه په سر رارسيدلي مصیبت نه **الله عَزَّوَجَلَّ** د بنده حفاظت او فرمائي، احسان پرې او كړي او هغه بنده فرمانبردار جوړ شي، لكه ځنگه چه د دې حكایت ”د چیندخي په شاسور لړم“ نه ثابته شوه.

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: دَچَا پِه خَوَا كُنْبِن چِه زمَا ذِكْر اوشو او هغه په ما درود پاک او نه لوستو تحقیق هغه بدبخته شو. (ابن سنی)

گناہوں کا ہے صدور آہ! ہر گھڑی یا رب!

کر عفو ہائے! اجل سر پہ ہے گھڑی یا رب!

پہ گناہونو کنبن اختہ یم آہ! هر وخت یا رب!

بجنبنه اوکره هائے! د مرگ مې دې ساعت یا رب!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

الله عَزَّوَجَلَّ چه څه کوي بنه کوي

د دعوتِ اسلامي د إشاعتي ادارې مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ چاپ شوې د ۱۳۴۰ صفحو کتاب ”عِيُونُ الْحِكَايَات“ (حِصَّة اَوَّل) په صفحه ۱۸۷ کنبن دي: د **الله عَزَّوَجَلَّ** يو نيك بنده به [د خپل بال مچو سره] د يو ځنگل په يو کلي کنبن اوسيدلو، د هغه سره يو چرگ [يعني بانگي]، يو خر او يو سپي وو. چرگ به د سحر نمانځه ته راپاخولو، په خر به ئې اوبه او نور خيزونه راوړل او سپي به د هغه د کور او د نور سامان څوکۍ کوله، يوه ورځ چرگ گيدرې اوخوړو، د کور کسان په دې نقصان باندې خفه شو خو هغه نيك بنده صبر اوکړو او اوښي وئيل: ”الله عَزَّوَجَلَّ چه څه کوي بنه کوي.“ څه ورځې پس يو شرمخ خر مات کړو، د کور کسان ډير خفه شو خو هغه نيك سړي هم دا اووئيل: ”الله عَزَّوَجَلَّ چه څه کوي بنه کوي.“ بيا څه موده پس سپي بيمار شو او مړ شو، په دې باندې هم هغه هم ځبره اوکره چه: ”الله عَزَّوَجَلَّ چه څه کوي بنه

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما باندې لس ځله سحر او لس ځله مانېام دُرود پاک اولوستل د قیامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت نصیب کيږي. (تَجْمَعُ الزَّوَائِدِ)

کوي. “ څه ورځې پس ناڅاپه دُښمنانو د شپې په هغه کلي حمله اوکړه او د څاروو او ځناورو د اوازونو په اوریدو ئې کورونه معلوم کړل او د مال او سامان وړلو سره سره ئې د کورونو ټول خلق هم اونیول او د ځان سره ئې بوتلل، د هغه نیک سړي په کور کښ څه څاروي یا ځناور د سره وونه چه اواز ئې وِستلې وې ځکه دُښمنانو په تیره کښ د هغه کور د طرف نه هډو خبر هم نه شو، او دغسې هغه د دې ناڅاپه آفت نه بچ شو او دغسې د صبر سره سره د هغه دا یقین نور هم مضبوط شو چه: ”الله عَزَّوَجَلَّ چه څه کوي ښه کوي.“ (عُيُونُ الْحِكَايَاتِ ص ۱۲۱ مُلَخَّصًا) د الله عَزَّوَجَلَّ د په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر د زمونږه بي حسابنه بخښنه او شي.

أَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

که ډاکو راغلي وي نو.....؟

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د دې حکایت نه هم دا درس حاصل شو چه کله هم د څه بیماری، پریشانی یا د بې روزگاری وغیره از مینست پینښ شي نو مونږ ته هم دا وئیل او منل پکار دي چه: ”الله عَزَّوَجَلَّ چه څه کوي ښه کوي.“ ځکه چه د هر مُصِيبَت نه غټ مُصِيبَت شته دې، مثلاً که د کور نه غلا او شي نو اگر چه مالي

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د چا په خوا کښ چې زما ذکر اوشو او هغه په ما دُروډ پاک اونه لوستو هغه جفا او کره. (عبدالرزاق)

نقصان خو اوشو خو هم دا وئیل پکار دي چه: ”الله عَزَّوَجَلَّ چه څه کوي ښه کوي.“ ځکه چه که ډاکوانو حمله کړي وې نو د مالي نقصان سره سره د سر د نقصان خطر هم کیدي شوه! دا هم یاد ساتئ چه ځيني وخت د څه دُنیاوي نِعْمَت په لاس راتلل د ډیر غټ مُصِيبَت د راتلو سبب هم جوړیږي، مثلاً د چا د پینځه کروړه روپو بوند را اوختو! نو په ظاهره خو دا داسې خبره ده چه سرې ورته د خوشحالی نه لیونې کیږي خو هغه څه خبر دې چه د هغه په حق کښ دا نِعْمَت دې او که مُصِيبَت؟ آیا د دې رقم په ذریعه به هغه ته د جُمات جوړولو سعادت نصیب کیږي او که د دې دولت په وجه به هغه د ډاکوانو د لاسه مري! چا ته څه معلومه ده چه دا کروړونه روپي د ده په عیش و عشرت کښ د اضافي د پاره را غلي دي او که نه د ده په خپل علاج یا د کور د یو اهم کس د بیماری په علاج باندې د لگیدو د پاره راغلي دي! آو! داسې بالکل کیدي شي، چنانچه په دې باره کښ یو رښتیني حکایت واورئ:

د ځیگر تبدیلی (حکایت)

د یو مُبَلِّغِ دَعْوَتِ اِسْلَامِي څه داسې بیان دې چه زمونږه یو عزیز ټول عمر ډیره زیاته خواري او مشقت او کړل او ښه ډیر دُنیاوي دولت ئې جمع کړو او اوس هغه د یوې فیکتري مالک دې، هغه ته

فرمان مُصطَفے صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ: د چا پہ خوا کنبن چه زما ذکر اوشو او هغه په ما دُرود پاک او نه لوستو هغه په خلقو کنبن ډیر زیات کنجوس (شوم) دې. (الترغیب والترہیب)

ډاکترانو د علاج د پاره د ځیگر (LIVER) [یعنی د اینې] د بدلولو مشوره ورکړي ده چه په هغې باندې زیات و کم د پینځه اویا لکه روپو د خرچې راتلو امکان دې او د هغې د پاره هغه غریب د کلونو په خواري گانو باندې جوړه شوي فیکتري د خرڅولو ترکیب جوړوي.

خوږو خوږو اسلامي ورونرو! په دې عبرتناک حکایت باندې غور اوکړئ! چه کله هغه کار شروع کړې وو او کاروبار ئې په ترقی روان شوې وو نو څومره به خوشحاله شوې وو! خو هغه ته څه معلومه وه چه هغه دا لکونه روپۍ د خپل ځیگر د بدلولو د پاره جمع کوي، شرعي مسئله ياده ساتی چه د اندامونو بدلول جائز نه دي.

جہاں میں ہیں عبرت کے ہر نمونے مگر تجھ کو اندھا کیارنگ و بونے
کبھی غور سے بھی یہ دیکھا ہے تونے جو آباد تھے وہ محل اب ہیں سونے
جگہ جی لگانے کی دنیا نہیں ہے

یہ عبرت کی جاہ تماشا نہیں ہے

په دُنیا کنبن هر طرف ته نمونې دي د عبرت
خوستا سترگې پتې کړي تماشا او ډير دولت
کله تا دې غور کړې په دې باندې
محلونه چه آباد وو اوس پراته دي لاندې باندې
دا دنيا د زړه لگولو ځای نه دې
ځای د عبرت دې د زړه لوبولو ځای نه دې

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما دَ جُمُعې په ورځ درود شريف لولي زه به د قيامت په ورځ د هغه شفاعت كووم. (كنز العمال)

د ازمينستونو باران

مُصِيبَت وِهلُو! هِمَّت مه بيلئ! **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** مصيبتونه به مو په دواړو جهانو كښ بيريئ پورې باسي، چنانچه د حضرت سَيِّدُنَا آخَس **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** نه روايت دې چه زمونږه خوږ نبى **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** فرمائيل دي: چه كله الله **عَزَّوَجَلَّ** د يو بنده سره مَحَبَّت فرمائى نو په هغه باندي د ازمينستونو باران وروي، بيا چه كله هغه بنده خپل رب **عَزَّوَجَلَّ** يادوي: چه اے زما رب **عَزَّوَجَلَّ**! نو الله **عَزَّوَجَلَّ** فرمائى: ”اے زما بنده! ته چه زما نه څه غواړې زه به ئې تا ته دركروم، يا خو به ئې زر دركړم يا به هغه ستا د آخرت د پاره ذخيره كړم.“

(الْمَرَضُ وَالْكَفَّارَاتُ مَعَ مَوْسُوْعَةِ اِبْنِ اَبِي الدُّنْيَا ج ٤ ص ٢٨٥ حديث ٢١٢)

د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې **مَكْتَبَةُ الْمَدِيْنَةِ** چاپ شوي د ٨٥٣ صفحو كتاب ”**جهنم میں لے جانے والے اعمال**“ (جلد اول) صفحه ٥٢٥ كښ دي: حضرت مَدَائِنِي **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ** وائي: چه ما په ځنگل كښ يوه زنانه اوليدله نو گمان مې شو چه شائد دا ډيره خوشحاله ده، خو هغې اووئيل: چه ”زه په غمونو او پریشانو كښ اخته يم، هغې اووئيل چه يو ځل زما خاوند يوه چيلی حلاله كړه نو زما په [ماشومانو] ځامنو كښ يو خپل ورور هم هغسې حلال كړو بيا هغه اوپريدو او غر

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په كتاب كښ په ما باندې درود پاك اوليكلو ترڅو پورې چه زما نوم په هغې كښ وي فرښتې به د هغه دپاره بڅښنه غواړي. (طبراني)

طرف ته اوتښتيدو او شرمخ اوخورو، د هغه پلار په هغه پسې لاړو نو هغه هم د سختې تندې نه وفات شو. “ هغوئي ترې تپوس اوکړو چه تا صبر څنگه اوکړو؟ نو هغې په جواب كښ اووئيل: چه هغه تكليف خويو زخم وو او هغه ښه شو.

ما ته نايينا اوسيدل منظور دي

حضرت سَيِّدُنَا أَبُو بَصِيرٍ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ (هغوئي نايينا وو) فرمائي: چه زه يو ځل د حضرت سَيِّدُنَا اِمَامِ باقر رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ په خدمت كښ حاضر شوم، هغوئي زما په مخ لاس رانښكلو نو زما سترگې روښانه [يعني پينا] شوې، چه بيا ئې پرې لاس مبارك رانښكلو نو بيا نايينا شوم. حضرت سَيِّدُنَا اِمَامِ باقر رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ ما ته او فرمائل: چه تاسو په دې دواړو خبرو كښ كومه خبره اختيارول غواړئ؟ (۱) [يعني يوه داچه] ستاسو سترگې پينا شي او د قيامت په ورځ ستاسو نه د بينائي د نِعْمَت او د نورو اعمالو حساب واخستې شي (۲) [بله داچه] تاسو نايينا اوسئ او د حساب كتاب نه بغير جَنَّت ته داخل شئ؟ ما عرض اوکړو: چه په جَنَّت كښ بې حساب داخليدل غواړم، ما ته نايينا اوسيدل منظور دي. (شَوَاهِدُ التَّبَوُّة ص ۲۴۱ مُلَخَّصًا)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې درود شريف لولئ الله عَزَّوَجَلَّ به په تاسو رحمت را ليري. (ابن عدی)

غم وهلي به ټول تکليفونه هير کړي!

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د آخرت د مُصیبتونو په مُقابله کښ دُنياوي راحتونه [يعني آرام او نعمتونه] هيڅ حَيثِيَّت نه لري. د جَهَنَّم صرف يوه غوپه به د بنده نه د ټول عمر عيش و عشرت او راحتونه هير کړي او په خاورو کښ به ئې گډ کړي، هم دغسې د آخرت د نعمتونو په مُقابله کښ د دُنياوي تکليفونو هم هيڅ حَيثِيَّت نشته، د جَنَّت صرف يو چکر به د بنده نه د ټول ژوند تکليفونه نَسِيًّا مَسِيًّا (يعني بالکل هير) کړي او غم وهلي بنده به هم دا گنډي چه ما ته کله هم څه تکليف نه دې رارسيدلې. څنگه چه د مدينې د تاجدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان دې: د قِيَامَت په ورځ به هغه دوزخي راوستې شي چا ته چه په دُنيا کښ د ټولو نه زيات نعمتونه ورکړي شوي وي او هغه له به په جَهَنَّم کښ يوه غوپه ورکړې شي او تپوس به ترې اوکړې شي: اے سرپه! آيا تا کله [په دُنيا کښ] څه خير ليدلې وو؟ آيا تا ته کله څه نِعْمت درکړې شوې وو؟ نو هغه به وايي: چه ”قسم په خُدائے عَزَّوَجَلَّ! [کله هم] نه،“ بيا به هغه جَنَّتِي راوستې شي چا چه په دُنيا کښ د ټولو نه زيات تکليفونه تير کړي وي او هغه ته به په جَنَّت کښ يوه غوپه ورکړې شي، بيا به د هغه نه تپوس اوکړې

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما باندې د جمعې په ورځ 200 ځله دُرُود شریف اولوستل د هغه د دوو سوو کالو کنا هو نه به معاف شي. (كُنُزُ الْعَمَالِ)

شي: اے انسانه! آیا تا کله څه تکلیف لیدلې وو؟ په تا کله څه سخته راغلې وه؟ نو هغه به وایې چه [قسم] په خدائے! اے زما ربّه! کله هم نه، په ما کله هم څه تکلیف نه دې راغلې او نه ما کله څه سخته لیدلې ده. (مُسلِم ص ۱۵۰۸ حدیث ۲۸۰۷)

د ایمان لباس (حکایت)

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! چه کله هم درباندي څه آفت راشي، که د اوگدې مودې پورې هم بيماري نه ښه کيږي يا مو بيروزگاري نه ختميږي، يا مو مسائل نه حل کيږي، په هره موقع باندي صرف د صبر صبر او صبر نه کار اخستل او د آخرت ثواب گټل پکار دي. حضرت سَيِّدُنَا دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ په بارگاهِ خُداوندي عَزَّوَجَلَّ کښ عرض اوکړو: اے زما ربّه! ستا د رضا حاصلولو د پاره چه څوک په مُصِيبَتونو باندي صبر کوي د هغه پرېشانه انسان بدله څه ده؟ الله عَزَّوَجَلَّ او فرمائيل: د هغه بدله دا ده چه زه به هغه ته د ایمان لباس واغوندم او د هغه نه به ئې کله هم نه اوباسم. (احياءُ العلوم ج ۴، ص ۹۰). د الله عَزَّوَجَلَّ د په هغوي رحمت وي او د هغوي په خاطر د زمونږه بي حسابنه بخښنه اوشي.

أَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

وه عشق حقيقي کی لذت نهیږي پاستا

جو رنج و مُصِيبَت سے دوچار نهیږي هوتا (وسائلِ بخشش (مزم) ص ۱۶۳)

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما باندې يو ځل دُرُود شريف اولوستو الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه باندې لس رَحْمَتونه را ليري او د هغه په اعمال نامه كښ به لس نيكي ليكي. (ترمذي)

خوند موندې نه شي هغه د حقيقي عشق
 څوك چه گير نه شي په غم او مُصِيبَت كښ
 صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د كربلا والو نه زيات مُصِيبَت وهلي څوك؟

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! پریشان حاله بنده له پكار دي چه هغه د الله عَزَّوَجَلَّ په رضا باندې راضي اوسي او په خپل ځان د انفرادي كوشش كوي او په زړه كښ د ځان ته داسې وائي چه د كربلا په قيديانو او شهيدانو رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ چه كوم مُصِيبَتونه راغلي وو هغه يقيناً زما د مُصِيبَتونو نه په كروړونو هُمره زيات وو خو هغوئي په خوشحالي خوشحالي برداشت كړل او په صبر كولو د الله عَزَّوَجَلَّ د نزيكت حقدار جوړ شو. نو هسې نه چه چرې بې صبري او كرم او د آخرت د سعادت نه محرومه پاتې شم. يقيناً يقيناً يقيناً په دُنياوي مُصِيبَتونو او پریشانو، غريبو او بيمارو وغيره باندې د صبر كولو والو د پاره د آخرت ډير آرام او ډيرې ډيرې مزې دي.

روښانه قبرونه

حضرت سَيِّدنا حَسَن بِن ذَكَوان رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ چه وفات شو نو يو كال پس يو بُزُرگ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ په خوب كښ اوليدلو او تپوس ئې ترې او كړو چه كوم قبرونه زيات روښانه دي؟ هغوئي او فرمائيل: قُبُورِ أَهْلِ الْمَصَائِبِ فِي الدُّنْيَا يعني په دُنيا كښ د زياتو مُصِيبَتونو وهلو خلقو.

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: پہ ما باندی پہ کثرت سرہ دُرود شریف لولے بیشکہ ستاسو پہ ما باندی دُرود شریف لوستل ستاسو د گناہونو دپارہ بجنبنہ دہ. (جامع الصغیر)

(تَنْبِيهُ الْمُفْتَزِينَ ص ۱۶۶)

خوبرو خوبرو اسلامي ورونرو! تاسو اوليده! چه هغه د توره تير و قبر چه د دنيا د بجلي يو بلب ئي هم نه شي روښانه کولې هغه به **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** د **خوبر خوبر** آقا **صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم** د نُور په خاطر د پریشان حالو د پاره نُور نُور شي او پر قبري به.

خواب میں بھی ایسا اندھیرا کبھی دیکھنا تھا جیسا اندھیرا ہماری قبر میں سرکار ہے
یا رسول اللہ! آکر قبر روشن کیجئے ذات بے شک آپ کی تو منبع انوار ہے

د شعرونو ترجمہ: (۱) یا رسول اللہ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم زما پہ قبر کنب داسې تیرہ دہ چه ما پہ خوب کنب هم کله داسې تیرہ نه وه لیدلي. (۲) یا رسول اللہ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم تشریف راوړئ او زما قبر روښانه کړئ، بیشکہ ستاسو ذات نُور نُور دې.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

کاش چه زمونږه وجودونه په قینچیانو کت کړې شوي وي

چه کله هم مُصِيبَت راشي نو صبر کوئ او د ثواب حقدار جوړ پیرئ،
اللّٰهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى په سپاره ۲۳ سُوْرَةُ الزُّمَر آیت ۱۰ کنب ارشاد فرمائي:

اِنَّمَا يُوفِي الصَّابِرُونَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ مفهوم ترجمه کنز الایمان: بیشکہ صبر

کوونکو ته به ډیر اجر ورکولې شي

بې حسابہ.

حِسَابٍ ﴿۱۰﴾

صدر الافاضل حضرت علامه مولانا سيّد محمد نعيم الدين مراد
آبادي رحمه الله تعالى عليه د دې آیت نه لاندې ليکي: حضرت سَيِّدُنَا عَلِيٌّ

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې د دُرود شريف كثرت كوي
بېشكه دا ستاسو دپاره پاكې ده. (أَبُو يَعْلَى)

المُرْتَضَى شَيْخُ خُدَا رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائي: چه د هر يو نيكي كووونكي
نيكي به تللي [يعني وزن كولي] شي سوا د صبر كووونكو د نيكونه
او هغوئي ته به بي اندازې او بي حساب [اجر] وركولي شي او دا هم
روايت دي چه مُصَيَّبَت وهلي خلق به حاضر كړي شي، نه به دهغوئي
د پاره ميزان [يعني تله] لگولي شي او نه به ئې دفترې [يعني اعمال
نامې] پراښتي شي او په هغوئي باندې به د اجر و ثواب بېشميره
بارانونه راوريږي تر دې چه په دُنيا كښ د خير او د قلاږې ژوند
تيړولو والا خلق چه هغوئي ته اوگوري نو ارمان به كوي چه كاش:
مونږه په مُصَيَّبَت وهلو كښ شامل وي او زمونږه بدنونه په قينچيانو
كت كړي شوي وي چه نن مو د صبر دا ثوابونه موندلي وي.

(خزائنُ العرفان ص ۸۵۰)

سړې خورو ځناورو ئې خيټه شلولي وه (حكايه)

حضرت سَيِّدُنَا مُوسَى كَلِيمُ اللهِ عَلَيْهِ السَّلَام يوه ورځ د يو سړي په خوا
تيريدو چه دهغه خيټه سړې خورو ځناورو شلولي وه او غوښې ئې
ترې شوکولي وي، هغوئي عَلَيْهِ السَّلَام هغه اوپيژندو، دهغه خوا ته اودريدو
او دُعا ئې اوکړه چه: يا اللهُ عَزَّوَجَلَّ! دا بنده خو ستا فرمانبرداره وو، زه
دا په داسې حالت كښ ولې وينم؟ اللهُ عَزَّوَجَلَّ وَحِي را اوليرله: ”اے
مُوسَى! ده زما نه هغه مقام غوښتي وو چه هغې ته دې د خپلو

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چاچه په ما باندې لس څله دُرودِ پاك اولوستل
الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه سل رحمتونه نازل كړي. (طبراني)

اعمالو په ذريعه نه شو رسيدې نو ما دې هغه مقام ته د رسولو د پاره
په دې مُصِيبَت كښن اخته كړې دې. “ (تَنْبِيْهُ الْمُغْتَرِبِينَ ص ۱۷۳)

په خټو كښن لړلي شوي ماشوم (حكايت)

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د دې حكايت نه معلومه شوه چه الله
تَعَالَى خپل نيك بندگان هم د درجاتو د اوچتولو د پاره په امتحانونو
كښن اچوي، بې شكه د الله عَزَّوَجَلَّ په هر كار كښن حِكْمَت وي، اَلْبَتَّه
دا ضروري نه ده چه صرف په نيكو بندگانو باندې د امتحانونه
راځي، كله كله گنهكاران هم د گناهونو د گندگۍ نه د پاكولو د پاره
په مُصِيبَتونو كښن اخته كولي شي. چنانچه مُقَسِّرِ شَهِيرِ حَكِيمِ الْأُمَّتِ
حضرت مُفتي احمد يار خان نعيمى رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ په خپل زړه راښكونكي
تقرير كښن فرمائي: چه حضرت سَيِّدُنَا بَايَزِيدِ بِسْطَامِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ په
يو ځاى تيريدلو، څه گوري چه يو ماشوم په خټو كښن پريوتې دې او د
هغه بدن او جامې په خټو كښن لړلي شوي دي، خلق ورته گوري او
تيريري، څوك هډو څه پرواه هم نه كوي! چرې د لړې نه خپلې مور
اوليدو، په منډه منډه راغله، ماشوم ئې يو دوه بچه اووهلو، جامې ئې
ترې اوويستلې او اوئې لمبولو. حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ چه دا اوليدل نو
په وَجَد [يعني جذبه] كښن راغلو او اوئې فرمائيل: چه هم دا حال
زمونږه او د **رَحْمَتِ اِلٰهِي** عَزَّوَجَلَّ هُم دې، مونږ د گناهونو په دلدل كښن
ككړ شو، بل څوك زمونږ څه پرواه لري! خو د **رَحْمَتِ اِلٰهِي** عَزَّوَجَلَّ درياب

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د جمعې په شپه او د جمعې په ورځ په ما باندې د دُرُود كثر كوي،
څوك چه داسې كوي د قيامت په ورځ به زه د هغه شفاعت كونكې او گواه جوړېرم. (شُعْبُ الْإِيمَان)

په جوش كښ راشي، مونږه د مصيبتونو په ذريعه سموي او د توبې او
د عبادتونو په اوبو غُسل راكړي او صفا ستره مو كړي. (مُعَلِّمُ تَقْرِيرِ ص ۳۳)
مُلَخَّصًا چه مهربانه مور د خبرداره كولو د پاره لږه سزا وركولې شي نو
زما خالق او مالِك د دې نه ډير زيات مهربانه دې، كله كله د اصلاح
كولو د پاره سزا هم وركوي.

رَبِّ كَاتِنَاتٍ عَزَّوَجَلَّ د مؤمنانو او مؤمناتو د گناهونو وينځلو او د درجاتو
د اوچتولو د پاره هغوئي په مصيبتونو كښ اخته كوي. لِهَذَا چه كله
هم څه مصيبت راشي نو د سپاره ۲۰ سُوْرَةُ الْعَنْكَبُوت په دويم آيت باندې
غور كوي.

مفهوم ترجمه كنز الایمان: آیا خلق په دې

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ

سوج [يعني گمان] كښ دي چه په

يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢٠﴾

دومره خبره به پرېښودې شي چه

اوواي: مونږ ايمان راوړو او د هغوئي

ازمينت به نه كيري.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

هيڅ خير نشته

حضرت سَيِّدُنَا صَحَّاح رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: څوك چه په څلويښتو شپو

كښ يو ځل هم په آفت يا فكر او پرېشانۍ كښ اخته نه شي د هغه د

پاره د الله عَزَّوَجَلَّ په دربار كښ د هيڅ قسم خير نشته. (مُكَاشَفَةُ الْقُلُوبِ ص ۱۵)

فرمان مُصطَفِي صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما باندې يو ځل دُرُود اولوي الله د هغه د باره يو قيراط اجر ليكي او قيراط د اُحَد د عَر هُمَره دې. (عَبْدُ الرَّزَّاق)

د آفت او راحت په باره كښ د حِكْمَت نه ډك روايت

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! دُنياوي آفت او مُصِيْبَت د مسلمان په حق كښ اكثر لوئې نِعْمَت وي، لكه څنگه چه منقول دي: **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** فرمائي: چه كله زه په يو بنده باندې رحم كول غواړم نو د هغه د بدئ بدله په دُنيا كښ وركووم، كله د بيمارئ په ذريعه، كله د كور د كسانو په مُصِيْبَت كښ د اچولو په ذريعه، كله د تنگدستئ په ذريعه، بيا هم كه څه پاتې وي نو د مرگ په وخت كښ په هغه سختي كووم تر دې چه كله هغه زما سره ملاقات كوي نو د گناهونو نه داسې پاك شوې وي څنگه چه په هغه ورځ وو په كومه ورځ چه هغه د خپلې مور نه پيدا شوې وو. او زما د په خپل عِزَّت او جلال قَسَم وي چه زه كوم بنده ته د عذاب وركولو اراده لرم هغه ته د هغه د هرې نيكي بدله په دُنيا كښ وركووم، كله د بدن د صِحَّت په ذريعه كله د رزق د فراخئ په ذريعه، كله د بال بچو د خوشحالئ په ذريعه، بيا هم كه (د نيكو بدله وركول) څه (پاتې) وي نو د مرگ په وخت كښ په هغه آساني او كړم، تر دې چه كله زما سره ملاقات كوي نو د هغه په نيكو كښ (د هغه سره) هيڅ هم پاتې نه وي چه هغه پرې د جَهَنَّم د اور نه بچ شي. (شُرْحُ الصُّدُور ص ۲۸)

په سهولتونو فخر مه كوه!

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! په دې روايت چه غور او كړې شي نو يره پكار ده چه د گادو، بلډنگونو، دولتونو او صِحَّتونو او د قسم

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كَلِمَةٌ تَأْتِي بِرَسُولَانِ دُرُودٍ لَوْلَى نَوْءٍ مَا بَانَ دِي نِي هَم لَوْلَى،
بیشک زه د ټولو جهانونو د رب رسول یم. (تجمع الجوامع)

قسم نِعْمتونو ډيروالې چرې په دُنیا کښ زمونږه د نیکو بدله نه وي.
او خپلې غریبې، آفتونو، بیمارو او په قسم قسم مصیبتونو باندي
صبر کول او زړه غټ ساتل پکار دي چه کيدې شي دا د آخرت د
آرام او نِعْمتونو ذریعه جوړ شي. مونږ د الله **عَزَّوَجَلَّ** نه د دواړو جهانو
خیر غواړو.

ڈر تھا کہ عسیاں کی سزا، اب ہوگی یا روز جزا
دی اُن کی رحمت نے صدا، یہ بھی نہیں وہ بھی نہیں

د شعر ترجمہ: پریدم چه د گناه سزا به اوس وي که په ورځ د جزا
راکړو آواز د هغوئي رحمت، دلته هم نه، هلته هم نه

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د مُصِيبَتِ عَجِيبَةِ حِكْمَتِ (حِكَايَت)

حضرت سَيِّدُنَا اِبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا فرمائي: چه يو نبي عَلَيْهِ السَّلَامُ
د الله **عَزَّوَجَلَّ** په بارگاه کښ عرض اوکړو: اے زما رَبُّ الْعَزَّةِ **عَزَّوَجَلَّ**!
مؤمن بنده ستا فرمانبرداري کوي او ستا د نافرمانی نه ځان ساتي خو ته
د هغه نه دُنیا راتوله کړې او په ازمينستونو کښ نې اچوې. او کافر ستا
إطاعت [يعني فرمانبرداري] نه کوي بلکه په تا او ستا په نافرمانی
جُرأت کوي خو ته د هغه نه مُصِيبَت لري ساتې او د هغه د پاره دُنیا
فراخه کړې (آخړ په دې کښ څه حکمت دې؟) الله **عَزَّوَجَلَّ** د هغوئي طرف

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې په دُرود لوستو خپل مجلسونه ښکلي کړئ ځکه چه ستاسو دُرود لوستل به د قیامت په ورځ ستاسو د پاره نُور وي. (فِرْدَوْسُ الْأَخْبَار)

ته وحی او فرمائیله: بندگان هم زما دي او مُصِيبَت هم زما په اختيار کښ دي او ټول زما د حمد [يعني صِفَت] سره زما تَسْبِيح [يعني پاکي وائي] وائي، د مُؤْمِن په غاړه گناهونه وي نو زه د هغه نه دُنیا [يعني مال، دولت، سهولتونه] لرې کړم او هغه په ازمينت کښ واچووم نو (دا ازمينت او مصيبت) د هغه د گناهونو کفاره جوړ شي. تر دې چه هغه زما سره ملاقات کوي نو زه به هغه ته د نیکو بدله ورکووم، او د کافر (په دُنیاوي اعتبار) څه نیکي وي نو زه د هغه د پاره رِزق فراخه کړم او مُصِيبَت ترې لرې ساتم نو دغسې د هغه د نیکو بدله په دُنیا کښ ورکړم تر دې چه هغه کله زما سره ملاقات کوي نو زه به هغه ته د هغه د گناهونو سزا ورکووم. (احياءُ العلوم ج ٤ ص ١٦٢)

سمدستي سزا

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د رَبُّ الْاَنَامِ عَزَّوَجَلَّ په هر هر کار کښ د هغه حکمتونه وي، په تکليف باندې د صبر کولو په ذريعه اجر [يعني ثواب] حاصلول پکار دي ځکه چه آفتونه او مصيبتونه د گناهونو کفاره او د درجاتو د ترقی باعث وي. چنانچه تاجدار رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائي دي: اللهُ عَزَّوَجَلَّ چه کله د يو بنده سره د ښيگړې اراده کوي نو د هغه د گناه سزا فوراً هغه ته په دُنیا کښ ورکوي.

(مُسْتَدْرَأُ إِمَامِ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ ج ٥ ص ٦٣٠، حديث ١٦٨٠٦)

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د جمعې په شپه او د جمعې په ورځ په ما باندې په کثرت سر درود لولئ ځکه چه ستاسو دُرد په ما پيش کيږي. (ظُراني)

د آخِرَت د مُصِيبَت نه د دُنْيا مُصِيبَت آسان دي

آه! مونږ خو سراسر په گناهونو کښ دُوب يو، چه کله هُم څه مُصِيبَت راشي نو کاش چه! دا سوچ رانصيب شي چه شائد د آخِرَت په ځای په دُنْيا کښ سزا را کړې شوه. اُميد دي چه په دي طريقه به صبر کول آسان شي. قَسَم په حُدائے عَزَّوَجَلَّ! د مرگ نه پس [يعني د قبر و حشر د] سزا په مُقابله کښ د دُنْيا سزا ډيره آسانه ده. د دُنْيا مُصِيبَت بنده په څه نه څه طريقه برداشت کړي خو د آخِرَت مُصِيبَت هډو برداشت کيدي نه شي. تر دي چه که څوک اووايي چه زه به د قبر يا د جَهَنَم عذاب برداشت کړم نو هغه به کافر شي.

ز مونږ په حق کښ څه بهتر دي، مونږ ته معلومه نه ده

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! الله عَزَّوَجَلَّ چه څه کوي يقيناً هغه ښه کوي، کله کله بنده په ځيني کارونو باندې نه پوهيږي خو ډير ځله په هغې کښ د هغه بهتري وي. چنانچه په سپاره ۲ سُورَةُ الْبَقَرَةِ آيت ۲۱۶ کښ الله تَعَالَى ارشاد فرمائي:

مفهوم ترجمه کنز الایمان: او نږدې ده چه يوه خبره تاسو ته ناخوښه وي او هغه ستاسو په حق کښ بهتره وي او نږدې ده چه يوه خبره ستاسو خوښه شي او هغه ستاسو په حق کښ بده وي، او الله (عَزَّوَجَلَّ) پوهيږي او تاسو نه پوهيږئ

وَ عَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَ عَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَ هُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾

(پاره ۲ البقره آيت ۲۱۶)

فرمان مُصطَفِي صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د هغه کس پوزه د په خاورو خره شي چه د چا په مخکين زما ذکر اوشي او هغه په ما درود پاک او نه لولي. (ترمذي)

هر يو ته د امتحان د پاره تيار اوسيدل پکار دي

خوږو خوږو اسلامي ورونرو! د ايمان سره ژوند تيرولو والا يقيناً کامياب دې، ډيره نازکه معامله ده، شيطان هر وخت د ايمان د بربادولو په کوشش کښ لگيا دې، په مُصَيَّب راتلو باندې صبر کول او په هر حال کښ د الله رَحْمَن عَزَّوَجَلَّ په رضا باندې راضي اوسيدل پکار دي. پاک پروردگار عَزَّوَجَلَّ زمونږه مالک و مُخْتار دې، د چا د پاره چه اوغواړي بې حسابه ئې په جَنَّت کښ داخل کړي او د چا د پاره چه اوغواړي نو په امتحان کښ ئې واچوي او د صبر توفيق ورکړي او د انعام او اِکرام بارانونه پرې اووړوي. کامل مُؤْمِن هُم هغه دې خوک چه په هر حال کښ د رَبِّ ذُو الْجَلالِ عَزَّوَجَلَّ شکر گزاره بنده اوسي. د مصيبتونو په وجه په الله عَزَّوَجَلَّ باندې اِعْتِراض کونکې کس ډير زيات بدنصيبه او خپل ځان د هميشه د پاره دوزخ ته حواله کولو والا دې. هر مسلمان ته پکار دي چه ځان د امتحان د پاره تيار ساتي. خُدائے رَحْمَن عَزَّوَجَلَّ په دويمه سپاره، سُورَةُ الْبَقَرَة، آيت ۲۱۴ کښ د عبرت نه ډک اِرشاد فرمائي:

مفهوم ترجمه کنز الایمان: آيا تاسو دا گمان لرئ چه جَنَّت ته به داخل شئ، او تر اوسه پورې په تاسو باندې د تير شوو [اُمتونو] په شان حالت نه دې راغلې.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِكُمْ

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د هغه کس پوزه د په خاورو خړه شي چه د چا په مخکښ زما ذکر اوشي او هغه په ما درود پاک او نه لولي. (ترمذي)

د اوسپنو په گمنزو به ئې ترې غوښې شوکولي

صدرُ الافاضل حضرت علامه مولانا سيّد محمد نعيمُ الدين مُراد آبادي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** په خَزَائِنُ الْعُرْفَان صفحه ۷۱ کښ د پاسني آيت گريمه نه لاندې ليکي: او څنگه سختی چه په هغوئي (يعني په تيرشوو مسلمانانو [امتونو]) تيرې شوي دي تر اوسه لا په تاسو نه دي راغلي. دا آيت د غزوه احزاب مُتَعَلِّق نازل شوې دې چه په هغې کښ مسلمانانو ته د يخني او د لورې وغيره سخت تکليفونه رسيدلي وو. په دې کښ هغوئي ته د صبر تلقين اوکړې شو او ورته اوبنودې شوه چه د الله **عَزَّوَجَلَّ** په لار کښ تکليفونه برداشت کول د پخوا نه د الله **عَزَّوَجَلَّ** د خاصو بندگانو معمول تير شوې دې، اوس خو لا تاسو ته د پخوانو خلقو په شان تکليفونه نه دي رسيدلي. (خَزَائِنُ الْعُرْفَان صفحه ۷۱) په بُخاري شريف کښ د حضرت سيّدنا خَبَاب بنِ آرْت **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** نه روايت دې: چه رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائي دي: ”ستاسو نه مخکښي خلق به گرفتار کړې شو، په زمکه کښ به قوتي اوکنستي شو او په هغې کښ به [نيم] خخ کړې شو او بيا به په آرو ريلې شو او دوه ټکړې به کړې شو، او د اوسپنو په گمنزو به ترې غوښې اوشوکولي شوې او په دې کښ به يو مُصيبت هم هغوئي د خپل دين نه، نه شو منع کولي.

(بُخاري ج ۴، ص ۳۸۶، حديث ۶۹۴۳ مَلْخَصًا)

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د چا په مخکین چه زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک او نه لوستو هغه د جَنَّت لاره پرینوده. (طبرانی)

د مُصِيبَت پټولو فضيلت

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! په بيمارۍ او پریشانۍ باندې د گيلو قيصو کولو په ځای د صبر کولو عادت جوړول پکار دي ځکه چه په شکایت [يعني گيله] کولو باندې مصيبت نه لري کيږي، بلکه په بې صبرۍ کولو د صبر اجر ضائع شي. بې ضرورته خپله بيماري او مُصِيبَت ښکاره کول هم ښه خبره نه ده. چنانچه حضرت سَيِّدُنَا عَبْدُ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا فرمائي: چه رَسُولِ اَكْرَم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اِرشاد فرمائيلي دي: ”که د چا په مال يا بدن مصيبت راغي بيا هغه، هغه [مصيبت] پټ کړو او خلقو ته ئې د هغې گيله اونه کړه نو په الله عَزَّوَجَلَّ باندې حق دي چه د هغه بخښنه او فرمائي.“ (مُعْجَم اَوْسَط ج. ۱، ص ۲۱۴، حديث ۷۳۷)

د غاښ د درد د لاسه اوده نه شوم! (حکایت)

حُجَّةُ الْاِسْلَامِ اِمَامِ مُحَمَّدِ غَزَالِي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ نقل کوي، چه حضرت سَيِّدُنَا اَحْتَفَ بِنِ قَيْسٍ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: يوه شپه زما په غاښ دومره ډير زيات درد شو چه د هغې په وجه زه ټوله شپه اوده نه شوم، ما بله ورځ خپل تره رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ ته د هغې گيله [يعني شکایت] اوکړو چه ”زه د غاښ د درد د لاسه ټوله شپه اوده نه شوم.“ دا خبره ما درې پيرې اوکړه. په دې باندې هغوئي او فرمائل: چه تا خپل د يوې شپې د درد

فَرْمَانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كوم خلق چه د خپل مجلس نه د الله عَزَّوَجَلَّ د ذکر او په نبي باندې د درود شريف لوستلو نه بغير پاخيدل نو هغه د بدبوداره مُردار نه پا خيدل. (شُعَبُ الْاِيْمَانِ)

دومره زيات شكايت او كړو! حالانكه ديرش كاله اوشو چه زما سترگه ضائع شوي ده (حالانكه ليدونكي ئې ويني خو ما په خپله خُله) كله هم چا ته د دې شكايت نه دې كړې. (اَخْبَاءُ الْعُلُومِ ج: ٤، ص: ١٦٤) د الله عَزَّوَجَلَّ دِ په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر د زمونږه بي حساب به مجبسنه اوشي. اَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

زباں پر شكوه رنج و الم لایا نہیں کرتے

نبی کے نام لیوا غم سے گھبرایا نہیں کرتے

د شعر ترجمه: د نبي غلامان د غمونو او دردونو گيلې نه كوي، او نه د غمونو نه پيريري.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

32 روحاني علاجونه

د ورك شوي كس د بير ته راوستلو درې اعمال

(١) د يو غټ شان كاغذ په خلوړو وارو كوتونو **يَا حَقُّ** اوليكې او نيمه شپه يا بل وخت ئې په دواړو لاسونو كيږدئ او اسمان ته بنكاره اودريريئ او دُعا او كړئ، **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** يا خوبه ورك شوې كس زر بير ته راشي يا به د هغه څه **دَرَكْ** اولكي. (موده: د مُراد پوره كيدو پورې)

(٢) د خلوښتنو ورځو پورې هره ورځ دوه ركعته نفل كوي او د هغې نه پس **يَا حَقُّ يَا قَيُّوْمُ** ١١٩ ځله لولي، **إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى** ورك شوې كس به بيرته راشي.

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما باندې په ورځ كښ 50 ځله درود پاك اولولي د قيامت په ورځ به زه د هغه سره مُصَافَحَه كووَم (يعني لاس مِلاوُوم). (ابن بشكوال)

(۳) كښ څه څيز ورك شوې وي يا خوك ورك شوې وي نو **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** ۱۰۰۸ ځله اولولې، كه الله **عَزَّوَجَلَّ** ته منظوره وه نو ورك شوې څيز يا سپرې به پيدا شي.

ورک شوي انسان ، مال يا گاډې به

بیرته په لاس درشي (اِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ)

(۴) د الله رَبُّ الْعِزَّةٓ په رحمت باندې د پوخ يقين سره په روانه [ولاره، ناسته] په اوداسه كښ او بې اوداسه **يَا رَبِّ مُوسَى يَا رَبِّ كَلِيمٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لولې، په دې دوران كښ يو څو ځله دُرود شريف هُم لولې **اِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** ورك شوې انسان، سره زر، مال يا گاډې وغيره به پيدا شي، بلكه د نورو حاجتونو د پاره هم دا عمل فائده مند دې.

اِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ

د حاجتونو د پوره كيدو د پاره درې اعمال

(۵) **”يَا اللَّهُ“** چه ۳۹ ځله اوليكي او په مت ئې اوترې يا ئې په غاړه كړي، كوم حَاكِم [حكومتي كس] يا افسر له چه د جائز كار د پاره ورشي، **اِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** هغه به د هغه حاجت پوره كړي.

(۶) **يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ** ۳۲۱ ځله اولولې او د خپل توفيق مطابق څه خورځيز په ماشومانو باندې تقسيم كړئ، **اِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** مُراد به مو پوره شي.

فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د قیامت په ورځ به په خلقو کښ ما ته ډیر نږدې هغه وي چا چه په دُنیا کښ به ما باندې زیات درود پاک لوستلي وي. (ترمذی)

(۷) **قَلْتُ حِيلَتِي أَنْتَ وَسَيَلْتِي أَدْرِكُنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**
¹ په ناسته په ولاړه په روانه په اوداسه کښ او بې اوداسه لولئ **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** مُراد به مو پوره شي.

د وړیدلو واورو د اودرولو د پاره

(۸) **يَا حَافِظُ، يَا حَافِظُ** د اوسپنې د تَبَخِي په شا د الله **عَزَّوَجَلَّ** دا دواړه مبارك نومونه په گوته اولیکئ او د اسمان نه لاندې ئې کیردئ، **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** واري وریدل به بند شي.

د دُښمن نه د حفاظت څلور وظیفې

(۹) په گرځیدو، په ناسته، په ولاړه په کثرت سره **لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ** وئیلو والا به **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د دُښمن د شر نه په حفاظت کښ اوسي او د ربِّ **عَفَّارِ عَزَّوَجَلَّ** په رَحْمَت به د چالاکه او مکار دُښمن ټولې حملې ناکامه کیري.

(۱۰) **يَا قَابِضُ، يَا بَاسِطُ** ۳۰ ځله هره ورځ لولئ **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د دُښمن خلاف به فتح حاصلیري.

¹ يَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! زما حیلې ختمې شوې، هُم تاسو زما وسیله ئې، را اورسیرئ.

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما يو ځل درود شريف اولوستو الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه لس رحمتونه نازل فرمائي. (مُسلِم)

(۱۱) **يَا حَافِظُ، يَا حَافِضُ** پينځه سوه ځله اولولئ **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د دُښمن د تكليف نه به په امن كښ اوسئ.

(۱۲) كه د طاقتور دُښمن نه د ځان او د مال خطر لري نو د هر نمانځه نه پس **يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ** ۴۲۱ ځله (مخكښ وروستو درود شريف) لولئ، بيا په ژړا او زارئ د حفاظت دُعا كوي **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د دُښمن د شر او فساد نه به په حفاظت كښ اوسئ.

د كشتي (او د هر قسم سورلئ) د حفاظت د پاره دوه وظيفي

(۱۳) څوك چه په كشتي كښ د سوريډو نه مخكښ ۲۱ ځله **لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ** اووايي د هغه ټول سفر به په آرام او سكون تيريري او هغه كشتي به **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د ډوبيډو نه په حفاظت كښ وي.

(۱۴) په كشتي كښ يا په بله سورلئ كښ چه د سوريډو نه مخكښ ۱۳۲ ځله **يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ** اولولئ نو **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د لاري د آفتونو نه به په حفاظت كښ اوسئ تر دې چه په سخت طوفان كښ به هم كشتي د ډوبيډو نه په حفاظت كښ وي.

په سفر كښ د اساني او د كاميابي دوه اعمال

(۱۵) د سفر شروع كولو نه مخكښ ۲۱ ځله **لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ** اولولئ **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** په سفر كښ به درته آساني وي.

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كَوْم كَسْ چِه په ما درود پاک لوستل هیر کړل هغه د جَنَّت لاره هیره کړه. (طبرانی)

(۱۶) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ چه ۴۹ ځله اولیکې او په سفر کښې ئې د ځان سره کیردئ نو کور ته د بیرته راتلو پورې به د زمکې او د دریاب د آفتونو نه په حفاظت کښې اوسئ، او د څه مقصد د پاره مو چه سفر کړې وي په هغې کښې به درته کامیابي نصیب کیري. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**

په واده کښې د رُکاوټ درې روحاني علاجونه

(۱۷) د کومو جینکو چه واده نه کیري، یا ئې کوپژدن اوشي او بیا ماته شي هغوئې د سحر د نمانځه نه پس **يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ** ۳۱۲ ځله لولي او د ځان د پاره د نيك هلك سره د واده کولو دُعا کوي، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** زر به ئې واده اوشي او خاوند به هم ورته نيك نصیب شي.

(۱۸) **يَا حَسْبُ يَا قَيُّوْمُ** د ۱۴۳ ځله اولیکي او بې واده هلك د ئې په مت اوتري یا د ئې په غاړه کړي **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** د هغه واده به زر اوشي او کور به ئې هم ښه چلیري.

(۱۹) که د جینی یا د هلك په کوپژدن کښې رُکاوټ وي یا ئې د جادو شک وي نو هره ورځ د سحر د نمانځه نه پس په اوداسه کښې هره پیره د **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** سره **سُورَةُ التِّينِ** شپيته ځله لولي. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** په څلویښتو ورځو کښې دننه دننه به کار اوشي.

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: دَچَا پَه خَوَا كُنْبِ چَه زَمَا ذِكْرَ اَوْشُو اَوْ هَغَه پَه مَا رُوډِ پَاك اَوْ نَه لَوَسْتُو تَحْقِيقِ هَغَه بَدْبَجْتَه شُو. (ابن سَنِي)

د حادثو نه د حفاظت عمل

(۲۰) بِسْمِ اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ (د الله عَزَّوَجَلَّ په نوم، ما په الله عَزَّوَجَلَّ باندې توکل اوکړو، د بدئ نه د بچ کیدو او د نیکی کولو توفیق صرف د الله عَزَّوَجَلَّ د طرف نه دې) (أَبُو دَاوُد ج ۴، ص ۳۲۰، حدیث ۵۰۹۵)

د یو صاحب وینا ده: چه د کور نه د بهر وتلو (دا پاسنی) دُعا مې چه د کله نه وئیل شروع کړي ده نو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ډیر ځله د حادثې نه بچ شوې یم او خو خو پیرې زما د گاډي شیشې د نورو گاډو سره جنگیدلي دي خو د الله عَزَّوَجَلَّ په فضل هیڅ څه حادثه یا نقصان مې نه دې شوې.

د مقدمي گټلو دوه وظیفې

(۲۱) خوك چه په ناجائزه مقدمه كنب نسبتې وي نو د مُقَدَّمې د تاريخ په ورځ يَاذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ د ۶۵۴ ځله اولولي او كورټ [يعني د فيصلې ځای عدالت] ته د لار شي، اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ فيصله به د هغه په حق كنب كيري.

(۲۲) وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٢٢﴾ (پ ۱۵، بنی اسرائیل ۸۱)

په مُقَدَّمه كنب د كاميابی د پاره هره ورځ د یو مونځ نه پس ۱۳۳ ځله لولئ [که د هریو مونځ نه پس وي]. که په حق ئې نو لولئ ئې گنې د ناحقه د پاره لوستونکې پخپله په مُصِيبَت كنب گرفتاریدې شي.

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما باندې لس ځله سحر اولس ځله مانېام درود پاک اولوستل د قیامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت نصیب کیږي. (تَجْمَعُ الزَّوَايِد)

که په چله پخولو کښ درباندي بد اثر شوې وي

(۲۳) **يَا وَاحِدُ** هره ورځ ۳۰۰۰ ځله د يوولسو ورځو پورې لولئ (مخکښ وروستو ترې يوولس يوولس ځله درود لولئ) **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** زړه به مو په سکون شي.

د قيد نه د خلاصيدو د پاره دوه اعمال

(۲۴) که **خُوكٌ ظُلْمًا** [يعني بې گناه] قيد شوې وي نو په روانه، ناسته، ولاړه **دِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ** په کثرت سره لولي او په کاغذ **دِ هَمْ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ** اوليکي او [په مټ **دِ ئِي** اوتري يا **دِ ئِي** په غاړه کښ] واچوي، **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** زړه به خلاصې اومومي.

(۲۵) **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** د په کثرت سره وايي، **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د قيد نه به زر خلاص شي.

د کوهي يا د نهر د اوبو د کمي روحاني علاج

(۲۶) که د يو کوهي يا نهر اوبه کمي شي نو په گودنري [يعني د خورين لوبني په ماته ټکره] باندې **بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** اوليکي او په هغه کوهي يا نهر کښ ئي واچوي **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** په اوبو کښ به برکت پيدا شي.

د دکان، مکان، خاندان يا سامان د حفاظت پينځه اعماله

(۲۷) که هره ورځ **يَا اللهُ** ۴۹ ځله اولوستې شي او دکان، مکان يا مال و اسباب پرې دم کړې شي نو **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د مختلفو آفتونو نه به په حفاظت کښ وي.

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د چا په خوا کښې چه زما ذکر اوشو او هغه په ما دُرود پاک اونه لوستو هغه جفا او کره. (عَبْدُ الرَّزَّاقِ)

(۲۸) په کاغذ باندې ۶۹ ځله **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** اولیکې، په فریم کښې ئې اولگوئ او په دُکان یا مکان وغیره کښې ئې زورند کړئ، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** هلته به پیریان نه راځي او که د مخکښ نه وي نو اوبه تنبتي.

(۲۹) **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** چه اولوستې شي او د استعمال څیزونه پرې دَم کړې شي نو **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** حفاظت به ئې هم کیري او بَرکت به پکښې هم کیري.

(۳۰) چه څوک د رقم یا هر یو څیز د ورکړې راکړې نه مخکښ د ۲۱ ځله **يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ** لوستلو عادت جوړ کړي، هغه به **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** په هغه معامله کښې د نُقصان کیدو نه په حفاظت کښې وي.

(۳۱) څوک چه **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** ۶۰ ځله اولیکي او د ځان سره ئې کیردي، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** د ظالمانو د ظلم نه به په حفاظت کښې اوسي.

د سر درد به په منتونو کښې ښه شي

(بیان شوي یوناني او کورني علاجونه د خپل طبیب په مشوره کوئ)
یوه قاشوغه چینی او د دوو غټو لاجو نُخْم په ځله کښې واچوئ او د ژاولې په شان ئې جوئې او اوبه ئې تیروئ. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** تقریباً پینځه مینته کښې به تیز درد هم ښه شي. د یو څو ورځو د استعمال سره به **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** د سر درد د مَرَض نه خلاص شی. د شوگر مریض د چینې په ځای د شنې پوډینې دولس پانرې استعمالوي.

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د چا په خوا کښن چه زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک او نه لوستو هغه په خلقو کښن ډیر زیات کنجوس (شوم) دي. (الْأَرْغِيبُ وَالْأَرْهَبُ)

د یورک آیسډ علاج د نیمبو او د مولی په ذریعه

یوه درمیانه غوندې مولی وړه وړه کوی او د یو نیمبو رس پرې نچوروی، نوره هیخ مالگه یا مساله پرې مه اچوی او په نهره ئې خوری، د یوې گینتې پورې پرې د پاسه هیخ هم مه خوری. **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** یورک آیسډ به مو نارمل [یعني صحیح] شي.

(دا عمل د ووه ورځو پورې اوکړی)

د شوگر، کولیسټرول او هائي بلډ پریشر اسان علاج

کريلې سپینې کړی او اوچې ئې کړی، بیا ئې سره د تخم میده کړی او پوډر ترې جوړ کړی، سحر او ماښام نیمه نیمه قاشوغه استعمالولو سره به **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د شوگر، هائي بلډ پریشر او د کولیسټرول په مَرَضونو کښن به فائده اوشي.

د مختلفو بیمارو او پریشانو روحاني علاج

(۳۲) د بدني، نفسیاتي، مختلفو بیمارو، اثراتو، جادو، بدنظری او بندش وغیره د پاره یو عجیبه اثر لرونکې عمل دي، که دا عمل ټول کور والا کوي نو **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د کورونو جگړو او پریشانو نه به خلاص شي او په کور کښن به امن و امان شي.

د سحر په دوو سنتو کښن او د ماسپینین، ماښام او ماسختن د فرضو نه وروستو دوه دوه رکعتو سنتو کښن د **سُورَةُ الْفَاتِحَةِ** نه پس د

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خُوكُ چِه په ما دَ جَمْعِي په ورځ درود شريف لولي زه به د قيامت په ورځ د هغه شفاعت كووم. (كنز العمال)

قُرْآنِ پاكِ آخِرِي شپږ سُورتونه په دې طريقيه لولي: په اولني رَكَعت كښ سُورَةُ الْكَافِرُونَ، سُورَةُ النَّصْرِ او سُورَةُ اللَّهَبِ او په دويم رَكَعت كښ سُورَةُ الْاِخْلَاصِ، سُورَةُ الْفَلَقِ او سُورَةُ النَّاسِ لولي، د هر سُورت په شروع كښ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ لولي. (د علاج موده: د شفا حاصلیدو پورې) كله كله دا سورتونه پرېږدئ او نور سورتونه لولي.

د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ چاپ شوي كتاب بهارِ شريعت، جلد اول صفحه ۵۲۸ كښ په مسأله نمبر ۳۰ كښ دي: د سورتونو مُعَيَّن كول (يعني ټاكل) چه په هغه مانځه كښ هميشه هم هغه سورتونه لولي، دا مكروه (تنزيهي) دي خو چه كوم سورتونه په حديثو كښ راغلي دي هغه كله كله وئيل مُستحب دي خو هميشه والي د پرې نه كوي چه چرې خوك ئې واجب اونه گنري.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

طلب نم مدینه المنج
و مغفرت و سب
حساب جنت
الفردوس میں
آقا کا پرورد

۲۳ صفر المظفر ۱۴۳۷ھ

06-12-2015

دا رساله اولولئ او بل ته ئی ورکړئ

په غم بنیادئ، اجتماعاتو، غرسونو او د میلاد په جلوسونو وغیره کښ د مکتبۃ المدینه نه شائع شوي رسالې او د مدني گلونو پرچې تقسیم کړئ او ثواب او گټې، خپلو گاهکونو ته په تحفه کښ ورکولو د پاره په خپلو دکانونو کښ هم د رسالو ایښودلو عادت جوړکړئ، د اخبار خرخونکو یا د ماشومانو په ذریعه په خپل چم گاوند کښ کور په کور وقفه په وقفه کله یوه کله بله د سنتو نه دکو رسالو رسولو په ذریعه د نیکی دعوت عام کړئ او ډیر ثوابونه او گټې.

نيڪ او موئخ گزاره جو ڀيدو ڌ ڀاره

هر زيارت د مانبام د مانخه نه پس ستاسو په ځائ کښ کيدونكي د دعوتِ اسلامي د سنتو نه ډکه هفته واره اجتماع کښ د رضائے الهي د ڀاره د نبو نبوتونو سره ټوله شپه تيروي ۞ د سنتو د تربيت د ڀاره په مديني قافلو کښ د عاشقانِ رسول سره هره مياشت د دري ورځو سفر او ۞ هره ورځ د ”فکرِ مدينه“ په ذريعه د مديني انعاماتو رساله ډکوي او د هرې مديني مياشتې په ورومې تاريخ ټي د خپل ځائ [د دعوتِ اسلامي] ډمه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړي.

زما مديني مقصد: ”ما ته د خپل ځان او د ټولې دنيا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي.“ **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** د خپل ځان د اصلاح د ڀاره په ”مديني انعاماتو“ عمل او د ټولې دنيا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د ڀاره په ”مديني قافلو“ کښ سفر کول دي. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ**

www.dawateislami.net

MC 1286

فيضانِ مدينه محله سوداگران زره سبزي مندي، باب المدينه (کراچي)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net